

Bruxelles, 10.1.2017
COM(2016) 821 final

2016/0398 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

cu privire la punerea în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, care prevede o procedură de notificare pentru regimuri de autorizare și cerințele legate de servicii, și de modificare a Directivei 2006/123/CE și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2016) 434 final}
{SWD(2016) 435 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

O piață unică mai profundă și mai echitabilă este una dintre cele zece priorități ale Comisiei Europene. Pentru stimularea creșterii și a creării de locuri de muncă în Uniunea Europeană, este esențial să se exploateze la maximum forța acesteia și întregul său potențial. În octombrie 2015, Comisia a adoptat o Strategie privind piața unică, care a inclus o serie de acțiuni destinate modernizării pieței unice pentru a oferi mai multe oportunități persoanelor și întreprinderilor, inclusiv o propunere legislativă pentru a asigura o mai bună respectare a Directivei privind serviciile prin reformarea procedurii sale actuale de notificare privind serviciile.¹ Consiliul European a lansat un apel pentru depunerea de eforturi suplimentare în vederea realizării Strategiei privind piața unică² și în vederea finalizării și implementării diferitelor strategii legate de piața unică până la finalul anului 2018, reiterând faptul că „o mai bună punere în aplicare și o mai bună asigurare a respectării legislației existente vor contribui și mai mult la valorificarea avantajelor reprezentate de ambițiile pieței unice europene”³.

Din Directiva privind serviciile⁴ reiese că anumite reguli naționale care restrâng libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii trebuie să fie nediscriminatorii în ceea ce privește naționalitatea sau reședința, proporționale și justificate prin motive imperative de interes general. Pentru a garanta faptul că noile măsuri impuse de statele membre îndeplinesc aceste condiții și, astfel, pentru a facilita concurența și integrarea pieței unice în sectorul serviciilor, Directiva privind serviciile prevede că statele membre notifică Comisiei regimurile de autorizare noi sau modificate ori anumite cerințe noi sau modificate care intră sub incidența directivei.

Evaluările Comisiei au arătat însă că actuala procedură de notificare din cadrul Directivei privind serviciile nu își îndeplinește întotdeauna obiectivul, în pofida eforturilor depuse în ultimii ani pentru îmbunătățirea procesului de punere în aplicare a acesteia, inclusiv a orientărilor prezentate în Manualul privind punerea în aplicare a Directivei privind serviciile, precum și a schimbului de experiențe și de bune practici între administrațiile naționale și a publicării datelor cu privire la utilizarea actualei proceduri de notificare de către statele membre. Prin urmare, 40 % dintre dialogurile structurate pe care Comisia a trebuit să le lanseze la adresa statelor membre în 2015 pentru a asigura conformitatea cu Directiva privind serviciile au vizat măsuri nou introduse la nivel național. Astfel, se pare că procedura actuală de notificare nu a contribuit în mod adecvat la o punere în aplicare corectă și integrală a Directivei privind serviciile⁵.

Prin urmare, Comisia prezintă un instrument legislativ autonom de modernizare a actualei proceduri de notificare din cadrul Directivei privind serviciile în vederea îmbunătățirii respectării dispozițiilor existente din directiva respectivă, prin instituirea unei proceduri mai

¹ COM(2015) 550 final

² Concluziile Consiliului European din 18 decembrie 2015, EUCO 28/15

³ Concluziile Consiliului European din 28 iunie 2016, EUCO 26/16

⁴ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, JO L 376, 27.12.2006, p. 36

⁵ Nu a fost atins potențialul de creștere economică de 2,6 % din PIB preconizat în cazul punerii în aplicare a Directivei privind serviciile. Se estimează că reformele puse în aplicare de către statele membre în perioada 2006-2014 au valorificat doar aproximativ o treime din acest potențial (o creștere de 0,9 % a PIB-ului din UE).

eficiente și mai eficace prin care să se prevină adoptarea de către statele membre a unor regimuri de autorizare sau a anumitor cerințe neconforme cu Directiva privind serviciile. Dispozițiile prezentei directive nu modifică actuala Directivă privind serviciile dincolo de revizia necesară a dispozițiilor specifice legate de procedurile de notificare.

Mai exact, acest instrument legislativ are drept obiectiv să sporească eficiența procedurii de notificare, să îmbunătățească calitatea și conținutul notificărilor prezentate, să abordeze unele cerințe suplimentare care, prin aplicarea Directivei privind serviciile, s-au dovedit a fi obstacole potențiale importante în calea pieței interne a serviciilor și să îmbunătățească conformitatea efectivă cu obligația de notificare.

O procedură de notificare mai eficientă, mai eficace și mai coerentă va sprijini statele membre și va permite evitarea introducerii unor regimuri sau a unor cerințe de autorizare discriminatorii, nejustificate și disproporționate în ceea ce privește serviciile care fac obiectul Directivei privind serviciile. Astfel de regimuri sau cerințe de autorizare conduc la o economie mai puțin deschisă și mai puțin integrată, cu prețuri mai mari și cu o ofertă mai săracă pentru consumatori. De asemenea, acestea pot limita spiritul antreprenorial și investițiile, deoarece este probabil să reducă numărul de firme înființate pe piața europeană și care pătrund pe această piață. Se preconizează că legislația propusă va contribui astfel la dezvoltarea unor piețe ale serviciilor mai competitive și integrate în Europa, cu beneficii atât pentru consumatori, cât și pentru antreprenori.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Prezenta directivă completează procedura existentă de notificare aplicabilă pentru bunuri și serviciile societății informaționale instituită prin Directiva privind transparența pieței unice⁶. Relația dintre cele două directive este reglementată de ambele instrumente juridice.

Prezenta directivă completează totodată obligațiile de raportare existente din cadrul Directivei privind calificările profesionale⁷. Aceasta include un articol care definește în mod clar relația dintre cele două instrumente juridice și obligațiile care decurg din aceasta.

Prezenta directivă va fi pusă în aplicare cu ajutorul Sistemului de informare al pieței interne instituit prin Regulamentul IMI⁸.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta directivă completează o serie de alte inițiative de politică din domeniul serviciilor anunțate în cadrul Strategiei pieței unice și, în special, Directiva privind testul de proporționalitate. Aceasta din urmă va stabili criteriile care trebuie respectate de statele membre atunci când pregătesc evaluările proporționalității proiectelor legislative naționale care fac obiectul Directivei privind calificările profesionale. Anumite măsuri care fac obiectul Directivei privind calificările profesionale intră, de asemenea, sub incidența Directivei privind serviciile și a obligației de notificare prevăzute de aceasta. În astfel de situații, informațiile privind evaluarea proporționalității care trebuie furnizate în temeiul actualei proceduri de

⁶ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale.

⁷ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale.

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

notificare ar trebui să îndeplinească cerințele Directivei privind testul de proporționalitate. Este asigurată coerența dintre aceste instrumente.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temei juridic

Propunerea se bazează pe articolul 53 alineatul (1), pe articolul 62 și pe articolul 114 din TFUE.

Articolele 53 alineatul (1), 62 și 114 din TFUE acordă UE competențe pentru a acționa în ceea ce privește piața unică a serviciilor. Normele UE adoptate la articolul 53 alineatul (1) și la articolul 62 din TFUE ar trebui să aibă drept obiectiv coordonarea dispozițiilor prevăzute prin lege, realizarea unor acțiuni de reglementare sau administrative în statele membre cu privire la inițierea și exercitarea activităților independente pentru facilitarea activităților respective. Articolul 114 din TFUE atribuie Uniunii Europene, în anumite condiții, competența de a adopta acte legislative ale Uniunii pentru instituirea și funcționarea pieței unice.

Procedura de notificare stabilită prin prezenta directivă are drept obiectiv protejarea libertății de stabilire și libertatea de a presta servicii, care fac parte din principiile fundamentale ale Uniunii. În mod specific, aceasta vizează să asigure faptul că anumite restricții impuse la nivel național asupra libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii vor respecta Directiva privind serviciile, contribuind la îmbunătățirea procesului de punere în aplicare a acesteia.

Procedura de notificare instituită prin prezenta directivă permite evaluarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative de la nivel național și prevede o măsură de prevenire eficace în cazul neconformității cu dispozițiile relevante ale Directivei privind serviciile. Directiva privind serviciile stabilește în mod specific condițiile de nediscriminare, necesitate și proporționalitate care trebuie să fie îndeplinite de către regimurile de autorizare, precum și anumite cerințe privind serviciile din statele membre. De asemenea, aceasta prevede reguli specifice în legătură cu regimurile de autorizare (spre exemplu, în ceea ce privește garanțiile procedurale) și cu anumite cerințe (de exemplu, cerințele de asigurare).

Procedura de notificare va avea drept efect împiedicarea introducerii pe piața unică a unor obstacole care apar ca urmare a dezvoltării eterogene a legislației naționale și va contribui la apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative de la nivel național în ceea ce privește serviciile care fac obiectul Directivei privind serviciile. Aceasta va duce la îmbunătățirea funcționării pieței unice a serviciilor din UE și va promova crearea de locuri de muncă și creșterea.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Obiectivul general al acestei propuneri legislative este să asigure funcționarea fără probleme a pieței unice a serviciilor în UE, care nu se limitează la teritoriul unui stat membru, ci acoperă întreg teritoriul UE. Dată fiind natura transnațională a pieței unice în UE, o verificare eficientă și consecventă a proiectelor de măsuri naționale în raport cu dispozițiile Directivei privind serviciile, inclusiv gestionarea unui instrument informatic adecvat în acest sens, se poate realiza doar la nivelul UE. Prezenta directivă prevede o procedură de notificare care înlocuiește o procedură deja existentă instituită prin Directiva privind serviciile.

- **Proportionalitatea**

Măsurile introduse prin prezenta directivă sunt proporționale cu obiectivul acesteia de a asigura o procedură de notificare mai eficientă în vederea asigurării unui proces îmbunătățit de punere în aplicare a Directivei privind serviciile. Comparativ cu procedura existentă, prezenta directivă prevede o obligație de notificare descrisă mai clar, care este aliniată mai bine la domeniul de aplicare al Directivei privind serviciile, prevede o procedură de consultare bine definită și eficientă cu privire la proiectele de măsuri notificate, asigură transparența notificărilor pentru părțile interesate, specifică și asigură coerența posibilității actuale a Comisiei de a adopta decizii cu privire la măsuri notificate și clarifică consecințele juridice în cazul omiterii notificării.

Aceste măsuri nu depășesc limitele a ceea ce este necesar pentru a rezolva problemele identificate și a realiza obiectivele identificate. Ele nu impun obligații pentru prestatorii de servicii, nici nu impun costuri disproporționate pentru statele membre: autoritățile publice ale statelor membre sunt deja obligate să respecte Directiva privind serviciile și să notifice unele măsuri la Comisie în temeiul Directivei privind serviciile. Creșterea limitată preconizată a costurilor administrative ale statelor membre ar putea fi compensată parțial printr-o reducere a costurilor care decurg, în alte situații, din cazuri de nerespectare a cerințelor de raportare, al căror număr ar trebui să scadă în urma acestei inițiative, deoarece aceasta vizează evitarea, în sectorul serviciilor, a anumitor obstacole care sunt incompatibile cu Directiva privind serviciile.

- **Alegerea instrumentului**

Procedura de notificare coerentă și transparentă care permite verificarea conformității regimurilor de autorizare sau a cerințelor cu Directiva privind serviciile înainte de adoptarea acestora de către statele membre presupune existența unui instrument legal cu caracter obligatoriu.

Propunerea se bazează pe articolul 53 alineatul (1), pe articolul 62 și pe articolul 114 din TFUE. Prin această propunere, Comisia susține adoptarea unei directive.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări ex post/verificări ale adecvării legislației existente**

La pregătirea prezentei directive, Comisia a realizat o evaluare a procedurii actuale de notificare prevăzute de Directiva privind serviciile. Aceasta a evidențiat o serie de neajunsuri ale actualei proceduri, în special în ceea ce privește: posibilitățile ca statele membre, Comisia și părțile interesate să intervină în mod proactiv înainte de adoptarea unui regulament național sunt limitate, mijloacele de abordare a cerințelor notificate care intră sub incidența acestei proceduri sunt inconsecvente, lipsesc evaluări adecvate ale proporționalității, iar efectele juridice ale neconformității cu obligația de notificare nu sunt clare. În primul rând, nu toate statele membre respectă obligația de notificare. Această situație defavorizează prestatorii de servicii și beneficiarii de servicii și este de natură să împovăreze și să complice activitatea autorităților administrative și judiciare de la nivel național.

- **Consultări cu părțile interesate**

Comisia a efectuat o consultare publică cu părțile interesate în procesul de elaborare a prezentei directive în perioada ianuarie-aprilie 2016. De asemenea, aceasta a purtat discuții aprofundate cu părțile interesate de la nivel instituțional (instituții din statele membre și din

UE) care sunt vizate în mod direct de procedura de notificare și de reformarea prevăzută a aceasta. Rezultatele acestui exercițiu de consultare au fost publicate și sunt incluse în evaluarea impactului.

Marea majoritate a părților interesate care au răspuns la consultarea publică au susținut o propunere legislativă de modernizare a procedurii de notificare existente în cadrul Directivei privind serviciile (70 % dintre autoritățile publice; 60 % dintre întreprinderi). Părțile interesate au enumerat mai multe motive pentru această alegere: pentru a prezenta mai detaliat măsurile care urmează să fie notificate și a preciza momentul efectuării notificărilor, pentru a introduce posibilitatea examinării unei măsuri naționale înainte de adoptarea oficială a acesteia, pentru a introduce reguli clare în vederea asigurării conformității de către toate statele membre cu obligația de notificare și pentru a asigura transparența publică a notificărilor.

Părțile interesate care au răspuns la consultarea publică au sprijinit clar ideea unei propuneri legislative care să clarifice și să alinieze etapele procedurii de notificare (80 % dintre autoritățile publice și 80 % dintre întreprinderi), să impună criteriul de transparență a notificărilor (60 % dintre autoritățile publice și 80 % dintre întreprinderi), să impună notificarea măsurilor încă din etapa de proiect (50 % dintre autoritățile publice; 70 % dintre întreprinderi), să furnizeze informații privind evaluările proporționalității (60 % dintre autoritățile publice; 50 % dintre întreprinderi), să extindă domeniul obligației de notificare la alte cerințe cheie care fac obiectul Directivei privind serviciile (60 % dintre autoritățile publice; 75 % dintre întreprinderi) și să îmbunătățească nivelul de respectare a obligației de notificare de către statele membre (80 % dintre autoritățile publice și 80 % dintre întreprinderi).

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Rezultatele unui proces de evaluare reciprocă cu statele membre în perioada 2010-2011⁹, verificările nivelului de performanță atins în perioada 2011-2012¹⁰, precum și analiza *inter pares* efectuată în perioada 2012-2013¹¹, au contribuit la elaborarea acestei propuneri de directivă.

Curtea de Conturi a examinat obligația de notificare actuală în cadrul evaluării sale cu privire la punerea în aplicare eficace a Directivei privind serviciile¹². Aceasta a identificat o serie de deficiențe, inclusiv lipsa de claritate a procedurii existente, absența unei obligații de notificare a măsurii în faza de proiect și lipsa transparenței la nivelul notificărilor.

- **Evaluarea impactului**

Cu ocazia pregătirii prezentei inițiative, a fost efectuată o evaluare a impactului. Pe lângă status quo (scenariu de bază), în raportul privind evaluarea impactului au fost luate în considerare patru opțiuni de politică. Orientările nelegislative (opțiunea 2) ar putea ajuta la clarificarea actualei proceduri și a obligațiilor care decurg din aceasta, dar nu ar putea să schimbe structura procedurii existente pentru a-i spori eficacitatea și eficiența.

O inițiativă legislativă ar putea să includă mai multe opțiuni. Una dintre acestea ar putea viza creșterea eficacității, a conținutului și a calității procedurii de notificare, prin introducerea obligației de a notifica proiectele de acte legislative, prin impunerea transparenței sistemului,

⁹ COM(2011) 20 final

¹⁰ SWD(2012) 147 final

¹¹ SWD(2013) 402 final

¹² Raportul special nr. 5/2016: „A asigurat Comisia o punere în aplicare eficace a Directivei privind serviciile?” <http://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=35556>

prin clarificarea etapelor și a sarcinilor din cadrul procedurii și prin îmbunătățirea calității informațiilor transmise ca parte a notificării (opțiunea 3). Pentru a-i spori eficacitatea și eficiența, domeniul de aplicare al obligației de notificare ar putea fi lărgit pentru a acoperi cerințe de reglementare importante care fac obiectul Directivei privind serviciile, dar care nu intră sub incidența obligației existente de notificare (opțiunea 4). În plus, ar putea include instrumente care să îmbunătățească respectarea de către statele membre a obligației de notificare; în această privință există două subopțiuni (opțiunile 5a & 5b).

Opțiunea de a include serviciile în Directiva privind transparența pe piața unică a fost eliminată din cauza faptului că reglementarea bunurilor și serviciilor în legislația UE este fundamental diferită. Opțiunea de a fuziona obligația în temeiul Directivei privind calificările profesionale cu obligația de notificare a Directivei privind serviciile nu a fost luată în considerare întrucât cele două directive sunt diferite în ceea ce privește obiectul și domeniul de aplicare.

Opțiunea preferată este o combinație a opțiunilor 3, 4 și 5a. Aceasta ar permite abordarea, în mod optim, a deficiențelor identificate și ar institui o procedură de notificare eficace și eficientă, generând doar o ușoară creștere a costurilor administrative pentru autoritățile naționale și pentru Comisie.

La 24 iunie 2016, Comitetul de analiză a reglementării a emis un aviz pozitiv cu privire la evaluarea impactului efectuată de către Comisie în legătură cu această inițiativă. Au fost însușite în mod integral recomandările comitetului de a explica mai detaliat deficiențele procedurii de notificare existente, a îmbunătăți justificarea domeniului de aplicare propus al procedurii revizuite, a explica mai bine modul în care sunt interconectate definirea problemei și opțiunile și a preciza mai detaliat conținutul opțiunii preferate și modul în care aceasta ar rezolva problemele identificate.¹³

- **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Directiva propusă va contribui la adecvarea și la simplificarea reglementărilor prin îmbunătățirea procesului uniform de punere în aplicare a legislației actuale a UE pe piața unică și prin contribuția acesteia la prevenirea introducerii anumitor obstacole discriminatorii, nejustificate sau disproporționate în domeniul serviciilor. Aceasta va înlocui actuala procedură de notificare instituită prin Directiva privind serviciile cu o procedură mai clară, mai coerentă, mai eficace și mai eficientă. De asemenea, va contribui la dezvoltarea unui mediu de reglementare mai stabil, deoarece permite verificarea conformității cu Directiva privind serviciile a regimurilor de autorizare și a anumitor cerințe în faza de proiect și înainte de adoptarea acestora, reducând astfel riscul ca anumite măsuri naționale să nu respecte Directiva privind serviciile și să necesite adaptări juridice suplimentare.

- **Drepturi fundamentale**

Prezenta propunere promovează drepturile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la articolul 16 privind libertatea de a desfășura o activitate comercială.

¹³ Rezultatele consultării publice, raportul de evaluare, evaluarea impactului și avizul Comitetului de analiză a reglementării pot fi consultate la adresa

http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#grow

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Directiva prevede întocmirea, o dată la trei ani, a unui raport al Comisiei cu privire la rezultatele aplicării Directivei.

- **Documente explicative**

Prezenta propunere nu necesită documente explicative pentru transpunerea în legislația națională, dat fiind faptul că introduce un număr limitat de modificări ale unei proceduri de notificare deja existente, instituită prin Directiva privind serviciile. Cu toate acestea, Comisia poate prezenta, după caz, orientări cu privire la aplicarea procedurii de notificare revizuite.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Articolul 1 precizează obiectul și domeniul de aplicare al propunerii de directivă. Obiectivul directivei este de a asigura conformitatea cu Directiva privind serviciile a actelor cu putere de lege și a actelor administrative care introduc regimuri de autorizare sau anumite cerințe care intră sub incidența Directivei privind serviciile. Prin urmare, sectoarele serviciilor care intră sub incidența prezentei directive sunt cele care intră sub incidența Directivei privind serviciile.

Articolul 2 stabilește definițiile relevante, conforme atât cu definițiile din tratat, astfel cum sunt interpretate de către CJUE, cât și cu Directiva privind serviciile.

Articolul 3 elaborează obligația de notificare prevăzută în Directiva privind serviciile. Acesta prevede o obligație specifică și necondiționată pentru statele membre. De asemenea, acesta specifică măsurile care trebuie să fie notificate și momentul notificării acestora, informațiile însoțitoare care trebuie să fie prezentate în cadrul oricărei notificări și consecințele nerespectării anumitor obligații din cadrul prezentei directive. Pentru ca procedura de notificare să fie mai eficientă și mai eficace, precum și în interesul tuturor părților interesate, termenele aplicabile sunt prevăzute la articolele 3 și 5. Pentru a evita incertitudinea și a asigura funcționarea fără probleme a procedurii, aceste termene încep să curgă de la momentul în care notificarea a fost declarată ca fiind completă.

Articolul 4 specifică cerințele și regimurile de autorizare care intră sub incidența Directivei 2006/123/CE și care sunt vizate de obligația de notificare. Acesta prevede că statele membre trebuie să notifice regimurile de autorizare, anumite cerințe privind stabilirea, anumite cerințe care afectează libertatea de a presta servicii și cerințele referitoare la asigurarea de răspundere profesională și la activitățile multidisciplinare.

Articolul 5 stabilește o perioadă de consultare de trei luni care începe în momentul notificării unui proiect de măsură. Comisia și alte state membre au la dispoziție maximum două luni pentru a prezenta observații cu privire la măsura notificată, perioadă urmată de un termen de maximum o lună acordat statului membru care a transmis notificarea pentru a răspunde la observațiile respective. Trebuie să se asigure echilibrul dintre nevoia de celeritate și eficiență și necesitatea ca părțile implicate să fie în măsură să emită comentarii aprofundate și constructive, precum și nevoia ca statul membru care a transmis notificarea să abordeze problemele semnalate. Toate părțile trebuie să pună în aplicare procedura în spiritul unei

cooperări sincere și cu respectarea nevoilor legitime ale altor părți, în interesul unei funcționări fără probleme și eficiente a procedurii de notificare.

În temeiul articolului 6, Comisia poate emite o alertă către statul membru care a transmis notificarea în cazul în care, după evaluarea măsurii notificate, aceasta are obiecții legate de conformitatea măsurii respective cu Directiva privind serviciile. Emiterea unei alerte presupune faptul că statul membru vizat nu adoptă măsura notificată în cauză timp de trei luni.

După emiterea unei alerte, Comisia poate adopta, în temeiul articolului 7 și în conformitate cu dispoziția din Directiva privind serviciile, o decizie cu caracter juridic obligatoriu prin care să constate că măsura notificată este incompatibilă cu Directiva privind serviciile și să solicite statului membru care a transmis notificarea să nu o adopte.

Articolul 8 prevede transparența față de părți terțe a proiectelor de măsuri notificate, a informațiilor însoțitoare și a măsurilor finale adoptate. Dată fiind cunoașterea de către aceștia a piețelor vizate, precum și impactul legilor, al regulamentelor și al dispozițiilor administrative asupra lor, este important ca părțile terțe să poată fi informate cu privire la proiectele de măsuri notificate.

Articolul 9 prevede desemnarea în fiecare stat membru a unei autorități care să fie responsabilă la nivel național de funcționarea procedurii de notificare prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 10 clarifică relația dintre prezenta directivă și Directiva (UE) 2015/1535, precum și Directiva 2005/36/CE.

Articolul 11 prevede o examinare periodică a aplicării directivei.

Articolul 12 prevede modificarea Directivei 2006/123/CE.

Articolul 13 prevede modificarea anexei la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012.

Articolul 14 menționează perioada pentru transpunerea directivei de către statele membre.

Articolul 15 se referă la intrarea în vigoare și la aplicare.

Articolul 16 menționează destinatarii directivei.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

cu privire la punerea în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, care prevede o procedură de notificare pentru regimuri de autorizare și cerințele legate de servicii, și de modificare a Directivei 2006/123/CE și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolele 62 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) garantează prestatorilor de servicii libertatea de stabilire în alte state membre și libertatea de a presta servicii între statele membre.
- (2) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵ enunță cuprinsul libertății de stabilire și al libertății de a presta servicii în privința anumitor servicii. Aceasta prevede, printre altele, faptul că regimurile de autorizare și anumite tipuri de cerințe legate de servicii trebuie să fie nediscriminatorii în ceea ce privește naționalitatea sau reședința, să fie justificate de motive imperative de interes general și să fie proporționale.
- (3) Directiva 2006/123/CE prevede pentru statele membre obligația de a evalua și a-și adapta legislația privind regimurile de autorizare și anumite cerințe legate de servicii pentru a asigura conformitatea cu normele stabilite în respectiva directivă. De asemenea, în vederea facilitării procesului de verificare a conformității viitoare a statelor membre, Directiva 2006/123/CE prevede obligația statelor membre de a notifica acte cu putere de lege și acte administrative noi stabilind anumite cerințe noi care intră sub incidența directivei respective sau orice modificări semnificative aduse cerințelor respective.

¹⁴ JO C , , p. .

¹⁵ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

- (4) Comisia a primit un număr din ce în ce mai mare de notificări din partea statelor membre cu privire la cerințe introduse recent în temeiul Directivei 2006/123/CE. Cu toate acestea, nu toate cerințele naționale sunt nediscriminatorii sub aspectul naționalității sau al reședinței, justificate și proporționale, ceea ce a determinat lansarea de către Comisie a unui număr semnificativ de dialoguri structurale la adresa statelor membre. Aceasta demonstrează faptul că procedura de notificare existentă nu este suficientă pentru a evita discriminarea pe criterii de naționalitate sau reședință, precum și cerințele nejustificate sau disproporționate. Această situație este în defavoarea cetățenilor și a companiilor de pe piața internă a serviciilor. Mai mult, se pare că unele cerințe noi sau modificate legate de servicii care intră sub incidența Directivei 2006/123/CE nu au fost notificate deloc.
- (5) Din aceste motive, Comisia a anunțat, în cadrul Strategiei sale privind piața unică¹⁶, o inițiativă de a îmbunătăți conformitatea cu Directiva 2006/123/CE, prin reformarea procedurii de notificare prevăzută în temeiul acesteia.
- (6) Procesul de punere în aplicare eficace a regulilor care reglementează piața internă a serviciilor prevăzute în Directiva 2006/123/CE ar trebui să fie consolidat prin îmbunătățirea procedurii de notificare existente instituite prin respectiva directivă în ceea ce privește regimurile de autorizare și anumite cerințe referitoare la accesul la activități independente și la exercitarea acestora. Ar trebui să se faciliteze prevenirea adoptării de dispoziții naționale de stabilire a unor cerințe și regimuri de autorizare care sunt contrare Directivei 2006/123/CE. Prezenta directivă nu aduce atingere competențelor Comisiei conferite în temeiul tratatelor și obligația statelor membre de a respecta dispozițiile dreptului Uniunii.
- (7) Obligația de notificare stabilită prin prezenta directivă ar trebui să se aplice în cazul măsurilor de reglementare ale statelor membre, cum ar fi actele cu putere de lege și actele administrative cu caracter general sau orice alte norme obligatorii cu caracter general, inclusiv norme adoptate de către organizații profesionale pentru reglementarea colectivă a accesului la activități de servicii sau la exercitarea acestora. Pe de altă parte, obligația de notificare nu ar trebui să se aplice în cazul deciziilor individuale emise de către autoritățile naționale.
- (8) Obligația statelor membre de a notifica proiectele de măsuri care prevăd regimuri de autorizare sau cerințe menționate la articolul 4 din prezenta directivă cu cel puțin trei luni înainte de adoptare este menită să asigure faptul că măsurile care vor fi adoptate respectă Directiva 2006/123/CE. Pentru ca procedura de notificare să fie eficace, ar trebui să aibă loc o consultare cu privire la măsurile notificate cu suficient de mult timp înainte de adoptarea acestora. Aceasta este adecvată pentru promovarea unei bune cooperări și a transparenței între Comisie și statele membre și pentru dezvoltarea în continuare a schimburilor între Comisie și autoritățile naționale cu privire la regimuri de autorizare și anumite cerințe noi sau modificate care intră sub incidența Directivei 2006/123/CE, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În vederea asigurării eficacității procedurii, încălcarea obligației de notificare sau de abținere de la adoptarea unei măsuri notificate, inclusiv în perioada care urmează primirii unei alerte, ar trebui să fie considerată a fi o eroare procedurală materială gravă în ceea ce privește efectele acesteia asupra persoanelor.

¹⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și întreprinderi [COM(2015)550 final].

- (9) În spiritul transparenței și al cooperării, în cazul în care se aduc modificări de fond unui proiect de măsură care face obiectul unei proceduri de notificare în curs în temeiul prezentei directive, Comisia, alte state membre și părțile interesate ar trebui să fie informate în timp util cu privire la astfel de modificări de către statul membru care a transmis notificarea. Modificările de natură pur administrativă nu ar trebui să fie comunicate.
- (10) Informațiile care urmează să fie prezentate de către statul membru care a transmis notificarea ar trebui să fie suficiente pentru a evalua conformitatea cu Directiva 2006/123/CE și, în special, proporționalitatea unui regim de autorizare sau a unei cerințe notificate. Prin urmare, conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), astfel de informații ar trebui să clarifice obiectivul de interes public urmărit, să prezinte în ce măsură regimul de autorizare sau cerința notificată este necesar(ă) și justificat(ă) pentru îndeplinirea acestui obiectiv, precum și să explice în ce măsură procedura respectivă este proporțională; prin urmare, informațiile ar trebui să includă explicații privind motivele pentru care regimul sau cerința este adecvată, justificări ale modului în care acesta (aceasta) nu depășește limitele necesității, precum și motivele pentru care nu ar exista mijloace alternative sau mai puțin restrictive. Motivele care pot fi invocate pe baza justificării de către statul membru vizat ar trebui să fie însoțite de dovezi adecvate și de o analiză a proporționalității măsurii notificate.
- (11) Pentru a asigura un schimb de informații eficient între statele membre și Comisie, Sistemul de informare al pieței interne instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷ ar trebui să fie utilizat în continuare în conformitate cu prezenta directivă.
- (12) Obligația de notificare prevăzută în Directiva 2006/123/CE impune statelor membre să informeze Comisia și alte state membre cu privire la cerințele care intră sub incidența articolului 15 alineatul (2), a articolului 16 alineatul (1) al treilea paragraf și a articolului 16 alineatul (3) prima teză din Directiva 2006/123/CE. Aplicarea respectivei directive a demonstrat faptul că schemele de autorizare sau cerințele privind regimurile de autorizare, asigurarea de răspundere profesională, garanțiile sau acordurile similare, precum și restricțiile multidisciplinare sunt frecvente și pot constitui obstacole importante pe piața unică a serviciilor. Prin urmare, acestea ar trebui să facă totodată obiectul unei obligații de notificare pentru a facilita conformitatea cu Directiva 2006/123/CE a proiectelor relevante de acte cu putere de lege și de acte administrative ale statelor membre. Cerințele prevăzute la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE fac obiectul obligației de notificare în măsura în care acestea fac obiectul articolului 16 alineatul (3).
- (13) Prezenta directivă stabilește o consultare de trei luni pentru a permite evaluarea proiectelor de măsuri notificate precum și purtarea unui dialog eficace cu statul membru care a transmis notificarea. Pentru ca respectiva consultare să funcționeze în practică și pentru a permite statelor membre, Comisiei și părților interesate să își prezinte comentariile în mod efectiv, statele membre ar trebui să notifice proiectele de măsuri cu cel puțin trei luni înainte de adoptarea lor. Statele membre care transmit notificarea ar trebui să țină cont de comentariile prezentate cu privire la proiectul de măsură notificat în conformitate cu dreptul Uniunii.

¹⁷ Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

- (14) În cazul în care, în urma consultării, Comisia semnalează în continuare probleme cu privire la conformitatea proiectului de măsură notificată cu Directiva 2006/123/CE, aceasta poate alerta statul membru care a transmis notificarea, oferindu-i oportunitatea de a asigura conformitatea proiectului său de măsură cu legislația unională. Alerta respectivă ar trebui să includă o explicație a preocupărilor juridice identificate de Comisie. Primirea unei astfel de alerte presupune faptul că statul membru care a transmis notificarea nu adoptă măsura notificată în cauză timp de trei luni.
- (15) Nerespectarea obligației de notificare a proiectelor de măsuri cu cel puțin trei luni înainte de adoptarea lor și/sau de abținere de la adoptarea măsurii notificate în perioada menționată mai sus și, după caz, în cursul celor trei luni care urmează primirii unei alerte, ar trebui să fie considerată drept o eroare procedurală materială gravă în ceea ce privește efectele acesteia asupra persoanelor.
- (16) Pentru a asigura eficiența, eficacitatea și consecvența procedurii de notificare, Comisia își rezervă competența de a adopta decizii care impun statelor membre în cauză să nu adopte măsurile notificate sau, dacă le-a adoptat deja, să le abroge, în cazul în care acestea încalcă Directiva 2006/123/CE.
- (17) Părților terțe interesate ar trebui să li se acorde acces la notificările transmise de către statele membre pentru a le permite să se informeze cu privire la regimurile de autorizare prevăzute sau la anumite cerințe privind serviciile de pe piețele pe care acestea își desfășoară activitatea în mod efectiv sau probabil și pentru a le oferi posibilitatea să prezinte comentarii cu privire la aceste aspecte.
- (18) Prezenta directivă nu afectează obligațiile statelor membre de a notifica cerințele privind serviciile societății informaționale din cadrul Directivei (UE) 2015/1535. Pentru a evita suprapunerea notificărilor, ar trebui să se considere că o notificare transmisă în temeiul directivei respective și în conformitate cu obligațiile relevante prevăzute în prezenta directivă îndeplinește în egală măsură obligația de notificare stabilită în temeiul prezentei directive.
- (19) Din același motiv, ar trebuie să se considere că o notificare efectuată în temeiul prezentei directive îndeplinește obligațiile de raportare ale statelor membre în temeiul articolului 59 alineatul (5) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸.
- (20) Ca o consecință a instituirii procedurii de notificare prevăzute în prezenta directivă, dispozițiile Directivei 2006/123/CE referitoare la procedurile de notificare ar trebui eliminate. Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 ar trebui să fie modificat în mod corespunzător.
- (21) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unei proceduri de notificare pentru o mai bună punere în aplicare a Directivei 2006/123/CE de facilitare a libertății de stabilire pentru prestatorii de servicii și a libertății de a presta servicii pe piața unică, nu poate fi realizat în mod suficient doar la nivelul statelor membre și, având în vedere amploarea și efectele acestuia, obiectivul în cauză poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri conform principiului subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului propus.

¹⁸ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezenta directivă stabilește reguli privind notificarea de către statele membre a proiectelor de acte cu putere de lege și acte administrative care introduc regimuri de autorizare și anumite cerințe noi sau de modificare a unor regimuri de autorizare și a anumitor cerințe care intră sub incidența Directivei 2006/123/CE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică definițiile stabilite la articolul 4 alineatele (1), (2), (3) și (5)-(9) din Directiva 2006/123/CE și la articolul 5 al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1024/2012.

În plus, se aplică următoarele definiții:

- (a) „proiect de măsură” înseamnă un text care prevede un regim de autorizare sau o cerință în sensul articolului 4 alineatele (6) și, respectiv, (7) din Directiva 2006/123/CE, formulat în vederea adoptării ca act legislativ, regulament sau dispoziție administrativă cu caracter general, textul respectiv fiind în faza de elaborare în care i se pot încă aduce modificări de către statul membru care a transmis notificarea;
- (b) „adoptare” înseamnă decizia dintr-un stat membru prin care un act cu putere de lege sau un act administrativ cu caracter general devine definitiv conform procedurii aplicabile.

Articolul 3

Obligația de notificare

1. Statele membre notifică Comisiei orice proiecte de măsuri care introduc cerințe sau regimuri de autorizare noi conform articolului 4 sau modifică astfel de cerințe sau regimuri de autorizare existente.
2. În cazul în care un stat membru modifică un proiect de măsură notificat în sensul extinderii semnificative a domeniului de aplicare, a cuprinsului acestuia, al scurtării calendarului prevăzut inițial pentru punerea în aplicare ori al adăugării de cerințe sau regimuri de autorizare ori al sporirii regimului restrictiv al acestor măsuri sau regimuri de autorizare pentru stabilire sau prestarea de servicii la nivel transfrontalier, acesta notifică din nou proiectul de măsură modificat notificat anterior la alineatul (1), prezentând inclusiv o explicație cu privire la obiectivul și cuprinsul modificărilor. Într-o astfel de situație, notificarea anterioară se consideră a fi retrasă.
3. Proiectele de măsuri la care se face referire în alineatele (1) și (2) se aduc la cunoștința Comisiei cu cel puțin trei luni înainte de adoptarea acestora.
4. Încălcarea uneia dintre obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) sau la articolul 6 alineatul (2) constituie o eroare procedurală materială gravă în ceea ce privește efectele acesteia asupra persoanelor.

5. Statele membre prezintă, în cadrul oricărei notificări, informații prin care să demonstreze conformitatea regimului de autorizare sau a cerinței notificate cu Directiva 2006/123/CE.

Informațiile respective identifică motivul imperativ de interes general urmărit și prezintă motivele pentru care regimul de autorizare sau cerința notificată este nediscriminatoriu (nediscriminatorie) pe criterii de naționalitate sau reședință, precum și motivul pentru care acesta (aceasta) este proporțional(ă).

Informațiile respective includ o evaluare care să demonstreze faptul că nu există mijloace mai puțin restrictive, precum și dovezi care să susțină argumentele enunțate de către statul membru care a transmis notificarea.

6. În notificarea sa, statul membru în cauză comunică totodată textul dispoziției legislative sau de reglementare care stă la baza proiectului de măsură notificat.
7. Statele membre în cauză comunică măsura adoptată în decurs de două săptămâni de la adoptarea sa.
8. În scopul aplicării procedurii de notificare instituite prin prezenta directivă și pentru a asigura schimbul de informații dintre statul membru care a transmis notificarea, alte state membre și Comisie, se utilizează Sistemul de informare al pieței interne prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1024/2012.

Articolul 4

Regimuri de autorizare și cerințe care fac obiectul obligației de notificare

Statele membre notifică următoarele regimuri de autorizare și cerințe:

- (a) regimuri de autorizare în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/123/CE;
- (b) cerințele menționate la articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE;
- (c) cerințele care afectează libertatea de a presta servicii prevăzută la articolul 16 alineatul (1) al treilea paragraf și la articolul 16 alineatul (3) prima teză din Directiva 2006/123/CE;
- (d) cerința de a încheia o asigurare de răspundere profesională, o garanție sau un acord similar, astfel cum se prevede la articolul 23 din Directiva 2006/123/CE;
- (e) cerința de a exercita o anumită activitate în mod exclusiv sau cerința care restrânge exercitarea comună sau în parteneriat a unor activități diferite, astfel cum se prevede la articolul 25 din Directiva 2006/123/CE.

Articolul 5

Consultare

1. La primirea unei notificări din partea unui stat membru menționat la articolul 3 alineatele (1) și (2), Comisia informează statul membru care transmite notificarea cu privire la caracterul complet al notificării primite.
2. De la data la care Comisia informează statul membru care a transmis notificarea cu privire la caracterul complet al notificării primite, va avea loc o consultare de maximum trei luni între statul membru care a transmis notificarea, alte state membre și Comisie.

3. Comisia și statele membre pot prezenta comentarii, în decurs de două luni de la începutul perioadei de consultare prevăzute la alineatul (2), la adresa statului membru care a transmis notificarea.
4. Statul membru care a transmis notificarea răspunde la comentariile prezentate de către Comisie sau de alte state membre în decurs de o lună de la primirea acestora și înainte de adoptarea măsurii notificate, fie oferind explicații cu privire la modul în care respectivele comentarii vor fi luate în considerare în cadrul măsurii notificate, fie indicând motivele pentru care comentariile respective nu pot fi luate în considerare.
5. În cazul în care nici Comisia, nici un alt stat membru nu au prezentat comentarii cu privire la un proiect de măsură notificat în decursul celor două luni prevăzute la alineatul (3), perioada de consultare se încheie imediat.

Articolul 6

Alertă

1. Înainte de încheierea perioadei de consultare prevăzute la articolul 5 alineatul (2), Comisia poate alerta statul membru care a transmis notificarea cu privire la preocupările sale în legătură cu compatibilitatea proiectului de măsură notificat cu Directiva 2006/123/CE și la intenția sa de a adopta decizia menționată la articolul 7.
2. La primirea unei astfel de alerte, statul membru care a transmis notificarea nu adoptă proiectul de măsură pentru o perioadă de trei luni de la încheierea perioadei de consultare.

Articolul 7

Decizie

În cazul în care Comisia a emis o alertă conform articolului 6 alineatul (1), aceasta poate adopta, în termen de trei luni de la data încheierii perioadei de consultare prevăzute la articolul 5 alineatul (2), o decizie prin care constată faptul că proiectul de măsură este incompatibil cu Directiva 2006/123/CE și solicită statului membru să nu adopte proiectul de măsură în cauză sau, dacă această măsură a fost adoptată cu încălcarea articolului 3 alineatul (3) sau a articolului 6 alineatul (2), să o abroge.

Articolul 8

Informarea publicului

Comisia publică pe un site public specific notificările transmise de către statele membre în temeiul articolului 3 alineatele (1) și (2) și măsurile aferente adoptate.

Articolul 9

Desemnarea autorității competente

Statele membre desemnează o autoritate competentă responsabilă la nivel național pentru punerea în aplicare a procedurii de notificare instituite prin prezenta directivă.

Articolul 10

Legătura cu alte mecanisme de notificare sau raportare

1. În cazul în care unui stat membru i se solicită să notifice o măsură în temeiul articolului 3 din prezenta directivă și al articolului 5 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/1535, se consideră că o notificare realizată în cadrul directivei respective, care respectă obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatele (3), (5), (6) și (7) din prezenta directivă, a îndeplinit, de asemenea, obligația de notificare prevăzută la articolul 3 alineatele (1) și (2) din prezenta directivă.
2. În cazul în care unui stat membru i se solicită să notifice o măsură în temeiul articolului 3 din prezenta directivă și să informeze Comisia în conformitate cu articolul 59 alineatul (5) din Directiva 2005/36/CE, se consideră că notificarea respectivă a îndeplinit, de asemenea, obligația de informare prevăzută la articolul 59 alineatul (5) din Directiva 2005/36/CE.

Articolul 11

Raportarea și reexaminarea

1. Până la [36 de luni de la data transpunerii prezentei directive] și ulterior cel târziu la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentei directive.
2. În urma prezentării raportului menționat la alineatul (1), Comisia evaluează în mod regulat prezenta directivă și prezintă rezultatele evaluării Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.
3. După caz, rapoartele prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt însoțite de propuneri relevante.

Articolul 12

Modificări aduse Directivei 2006/123/CE

Directiva 2006/123/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 15, alineatul (7) se elimină cu aplicare de la [o zi după termenul de transpunere].
2. La articolul 39, alineatul (5) al doilea și al treilea paragraf se elimină cu aplicare de la [o zi după termenul de transpunere].

Articolul 13

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1024/2012

Anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 se modifică după cum urmează:

1. punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:
„1. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne: Capitolul VI”;
2. se adaugă următorul punct 11:
„11. Directiva (UE) XXXX/XXXX a Parlamentului European și a Consiliului din XX cu privire la punerea în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, care prevede o procedură de notificare pentru regimuri de autorizare și cerințele legate de servicii, și de modificare a Directivei 2006/123/CE și a Regulamentului (UE) nr.

1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne, cu excepția cazului în care se realizează o notificare, astfel cum este prevăzută în directiva respectivă, în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535.”.

Articolul 14

Transpunerea

1. Statele membre adoptă și publică până la [data calendaristică în termen de un an de la data intrării în vigoare a directivei respective] cel târziu actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru conformitatea cu prezenta directivă.

Dispozițiile adoptate pentru transpunerea prezentei directive cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul respectivelor dispoziții.
3. Statele membre aplică respectivele dispoziții de la [data calendaristică în termen de un an de la data intrării în vigoare a directivei respective + o zi].

Articolul 15

Data intrării în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 16

Destinatarii

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele